Pregaria.cat

Entrada

A la nineta dels ulls

Quants cops al dia et mires al mirall!! Segurament són molts més dels que les teves amistats imaginarien. La gent es mira molt, sobretot al matí i a la nit, abans d'anar a dormir, amb el raspallet de dents a la mà. Quan et mires fas cares variades, serioses, rialleres, de dubte i fins de certa provocació.

Però el que t'ha passat aquest vespre supera tota imaginació. Ha estat increïble. Estaves atentament mirant els teus ulls, i de sobte t'has preguntat amb certa urgència. Oh!, i a qui m'agradaria veure al fons de la nineta dels ulls, reflectint-se, i que em mirés amb amor? Una imatge per la meva retina. Més encara, una imatge pel meu cor. Buf, quina pregunta!!

I el més sorprenent ha sigut la veu de dintre. "*Escolta, Jo et porto a la nineta dels meus ulls"*.

I Tu, qui ets Tu?

Com es desborda un riu que baixa fins dalt, així han estat les teves llàgrimes. Fins ara, fins fa poc. T'has trobat de genolls a la teva habitació i la sal a la boca.

Déu meu, és cert, Tu m'estimes.

(Ampliació: Joan 3, 16-17)
"**Déu ha estimat tant al món, que ha donat el seu Fill Únic, perquè no es perdi cap dels que creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu no ha enviat al seu Fill al món per condemnar, sinó per a salvar-lo per mitjà d'Ell".**